

BULETIN INFORMATIV

Nr.
161

19
Mai
2023

TROFEUL

INTERVIU CU
FLAVIUS STOICAN
(ANTRENOR FC BOTOȘANI)

INTERVIU CU
BOGDAN BĂLĂNESCU
(DIRECTOR GENERAL FC VOLUNTARI)

SORIN CÂRȚU
OPERE COMPLETE (III)

EDITORIAL

Trofeul

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Ne apropiem, mai sunt doar doi pași, a se citi etape, de finalul sezonului 2022-2023, și vom afla numele campioanei din Superliga. Desigur, este perfect posibil ca verdictul să vină chiar și mai devreme, în funcție de deznodământul meciului de la Ovidiu, dintre Farul Constanța și FCSB, programat să se joace duminică, 21 mai, de la orele 21.00.

Dacă vor câștiga gazdele, atunci trofeul decernat campionilor va fi al lor, al constănțenilor, dacă partida se va încheia la egalitate sau cu victoria bucureștenilor, atunci verdictul va veni în ultima etapă, când Farul va juca la Cluj, cu C.F.R., iar FCSB, pe Arena Națională, acasă deci, în compania Rapidului. Ce va fi, va fi, vorba poetului...

Un trofeu foarte frumos, recent prezentat, la Muzeul Fotbalului, demn de orice mare competiție, fie ea europeană

sau mondială, va merge către noii campioni, pentru că, știm sigur acum, campioana en-titre, și a ultimelor cinci ediții, C.F.R. Cluj, nu-și va mai putea apăra titlul în aceste ultime două etape rămase de disputat din play-off.

Francezii au o expresie, devenită mai mult decât celebră, și care sună astfel, e imposibil să nu o știm, pentru că ea a intrat de foarte mult timp în chiar folclorul universal: "Tout est bien qui finit bien", adică, într-o traducere simplă, "Totul este bine când se sfârșește cu bine"! Proverbul francez, importat din Anglia, este, în realitate, traducerea titlului comediei lui William Shakespeare, "All's well that ends well", asta în timp ce germanii, de exemplu, spun "Ende gut, alles gut", adică "sfârșit bun, toate bune". Iar noi, pe românește, cum s-ar zice, avem varianta "urma alege", mai aproape de cea din limba latină "Finis coronat opus". Cu același sens, în definitiv. Toate zicerile sunt însă la fel de practice și subliniază un adevăr important în toate vremurile și în orice condiții!

Ne aflăm, cu toții, nu doar noi, cei din Liga Profesionistă de Fotbal, la sfârșitul unui sezon lung, intens disputat, și avem în față linia de sosire, pe care o privim cu încredere și cu speranța că totul se va încheia frumos, iar că premiul cel mare, trofeul, va merge către cei mai buni dintre cei foarte buni. Este nu doar o dorință, o speranță, cum am spus ceva mai sus, ci, îndrăznesc acest adevăr, și o realitate. Pentru că merite absolut incontestabile au și unii, și ceilalți. Bineînțeles, nu pot lua ambele echipe trofeul și titlul de campioană, dar argumente solide prezintă fiecare dintre ele!

Să învingă, așadar, cel mai bun!

INTERVIU

Interviu cu Flavius Stoican

(Antrenor FC Botoșani)

realizat de **Cristian Prisacariu** și **Octavian Țopa**

A existat un moment, pe parcursul sezonului actual al **SupeLigii României**, când mulți specialiști o vedeau pe **FC Botoșani** drept una dintre candidatele la retrogradare. Venirea antrenorului **Flavius Stoican** a îndepărtat norii negri, iar soarele apărut dintre ei înseamnă îndeplinirea obiectivului fixat. Vă prezentăm în cele ce urmează culisele uneia dintre poveștile de succes ale acestei ediții.

1 *Ultima etapă o găsește pe FC Botoșani relaxată, departe de grijile retrogradării, comparativ cu alte echipe de tradiție cum ar fi UTA sau FC Argeș. Vă declarați mulțumit?*

Da, sunt mulțumit. Pentru că a fost un campionat destul de greu, fiecare echipă a încercat să-și apere poziția în SuperLigă. Mă bucur enorm că acești băieți, de când am preluat echipa, au dat mai mult decât maximum. Acum

putem spune că suntem liniștiți, dar îmi doresc să rămânem conectați până la capăt, să tratăm meciul cu seriozitate, să arătăm că suntem profesioniști, chiar dacă întâlnim o echipă retrogradată deja în liga a doua.

2 *Deci nu va fi un meci de vacanță?*

Din punctul meu de vedere, nu. Asta vreau să transmit și jucătorilor, și celor care vor fi doar pe bancă. Chiar dacă în

teren vor fi jucători cu mai puține minute jucate în acest campionat, poate vor fi și jucători de la propria Academie ... Indiferent de numele celor care intră în teren, noi tratăm serios și vrem să câștigăm această ultimă partidă.

3 *În momentul în care ai preluat echipa, mulți specialiști o vedeau ca și retrogradată. Care a fost secretul salvării?*

În momentul în care am preluat echipa urmau

meciuri cu CFR Cluj, FCSB și Universitatea Craiova și am reușit, totuși, să obținem din ele patru puncte. Secretul? Secretul înseamnă multă muncă. Jucătorii chiar au răspuns așa cum mă așteptam, iar evoluția lor a fost chiar peste așteptările mele. Vă dau un exemplu, Sebi Mailat a fost unul dintre cei care a crescut enorm în ultimul timp și ceea ce îmi doresc este să mențină cel puțin același nivel și în sezonul viitor la FC Botoșani ... Dacă, bineînțeles, nu se va găsi vreo ofertă benefică atât pentru el cât și pentru club din altă parte. Secretul? V-am mai spus, multă muncă, multă atenție, conștienți că fiecare punct este important, determinarea din teren pentru că nu suntem o echipă care excelează prin execuții individuale. Am fost o echipă care a muncit și care i-a pus în valoare pe Sebi Mailat, pe Dragu, doi jucători care și-au adus o contribuție importantă la menținerea echipei în prima ligă.

4 *Nu cumva și optimismul tău, convingerea că echipa se va salva la finalul sezonului au dus la acest rezultat?*

Mulțumesc. Eu sunt un tip echilibrat, realist. Optimismul meu l-am pus în slujba lor și e bine că fotbaliștii au conștientizat rapid valoarea lor, posibilitățile lor superioare față de cele demonstrate

înainte. Ei au răspuns bine, au fost deschiși, au fost atenți. Nu a fost ușor, primiseră multe goluri înainte să vin eu ... Încet, încet, ne-am transformat într-o echipă care a încasat tot mai greu gol, iar entuziasmul, concentrarea și atenția au crescut cu fiecare partidă.

5 *La un moment dat, entuziasmul era atât de mare încât unii se gândeau la Conference League, chiar dacă lotul actual nu pare să aibă anvergura unei asemenea provocări. Putea face față unui baraj cu echipe din zona play-off?*

(Zâmbește) Când am preluat echipa, singurul obiectiv era menținerea

în prima ligă. Sigur, după aceea, fiecare își dorește mai mult, doar că trebuie să rămânem echilibrați, realiști. Noi eram liniștiți în momentul când am știu că nu mai suntem în pericol, iar barajul devenise astfel un vis frumos. E normal, pe undeva, în viața tuturor echipelor apar astfel de momente, nu știu dacă se putea îndeplini, important este că noi suntem mândri de ce am realizat împreună.

6 *Poate deveni acest vis realitate în sezonul viitor?*

Cu siguranță, da. Depinde multe aspecte, de conducerea clubului, de jucători ... Eu, ca antrenor, am avut întotdeauna țeluri îndrăznețe.

Space for progress.

Experimentează designul elegant, precizia finisajelor și luxul spațiului interior: noul Audi A8*.

Future is an attitude

Detalii pe audi.ro

*Consum de carburant mixt în l/100 km 10,8 – 6.5 (NEDC)

Emisii CO₂ mixte în g / km: 247 – 170 (NEDC).

Consumul de combustibil și emisiile de CO₂ depind de seturile de anvelope/roți utilizate.

*Audi, partener oficial al LPF

INTERVIU

Interviu cu Bogdan Bălănescu

(Director general FC Voluntari)

realizat de **Marian Codirlă și Octavian Țopa**

Bogdan Bălănescu este un nume cu greutate în fotbalul românesc. Format în administrația de la **Dinamo**, a preluat și, mai apoi, a reușit să ridice clubul din **Voluntari** la o dimensiune pe care puțini ar fi anticipat-o. Departe de lumina reflectoarelor și fără multe apariții în mass media, directorul general al ilfovenilor acționează după principiul "tace și face". Anul trecut, **FC Voluntari** a ajuns între primele șase echipe ale **SuperLigii** și a jucat finala **Cupei României**. Anul acesta este la trei pași de calificarea în **Conference League**, după 12 partide în care nu a cunoscut înfrângerea, stabilind astfel cea mai lungă serie de invincibilitate din această ediție de campionat!

1 *Domnule Bogdan Bălănescu, cum ați cataloga acest sezon de SuperLigă? După un an în care ați jucat în play-off, echipa dumneavoastră are acum posibilitatea de a disputa un baraj pentru cupele europene.*

Nu pot să spun acum cum a fost sezonul pentru că

nu s-a terminat. Dacă FC Voluntari va participa în Conference League, atunci e un sezon fericit. Dacă nu, atunci este un sezon bun.

2 *Ce a fost cel mai greu de gestionat în acest sezon?*

Cel mai greu a fost momentul când am părăsit Cupa României.

Pentru mine! Pentru că era un obiectiv la care țineam enorm de mult. Ca și anul trecut, mi-aș fi dorit să jucăm cel puțin finala și să luăm un trofeu. La FC Voluntari, în momentul de față, ne propunem performanță.

3 *O performanță pe care ați reușit să o faceți cu jucători*

aduși de dumneavoastră în decursul timpului. Cât de mult a contat grupul creat aici?

A contat în foarte mare măsură grupul, dar a contat și staff-ul tehnic, a contat și sprijinul pe care l-am avut din partea Primăriei, din partea domnului primar, au contat și condițiile pe care noi ni le-am creat aici, la club. Un factor esențial a fost unitatea grupului, unitatea grupului și a staff-ului. Atenție, când vorbim de grup, vorbim de staff și de jucători, când vorbim de staff, vorbim de staff-ul tehnic, de staff-ul medical și tot ce înseamnă personalul clubului FC Voluntari. Sigur, jucătorii care au fost transferați la FC Voluntari au demonstrat, în proporție

covârșitoare, că merită să joace la echipa noastră.

4 Cumva neobișnuit în fotbalul românesc, ați păstrat pe bancă același antrenor o perioadă mai lungă, devenind astfel cel mai longeviv antrenor din SuperLigă, ca să zicem așa, după Gheorghe Hagi. Cum ați avut tăria să-l păstrați atât de mult, gândind că au fost și destule momente dificile?

Pe Gheorghe Hagi nu-l consider doar antrenor ci și manager. Este și patron al clubului Farul. Deci, pentru mine, Liviu (n.n. Ciobotariu) este cel mai longeviv antrenor din Liga I. Nu am făcut decât să respectăm un contract făcut în urmă cu doi ani și două luni și am încredere sută la sută

în el ca antrenor, ca om, ca absolut tot ce implică performanța.

5 Și ați reușit să îl și păstrați, pentru că a avut numeroase oferte în toată această perioadă. Este la mijloc și o relație de prietenie?

Eu, la fotbal, nu cred foarte mult în prietenii. Cred în respect, în susținere și când plecăm la luptă, spate în spate, niciuna dintre părți să nu întoarcă macazul. În cei doi ani și două luni, au fost perioade extrem de grele, peste care nu știu câți ar fi putut să treacă. Liviu a venit într-un moment dificil, în care echipa părea mai degrabă retrogradată decât salvată. Și împreună, sau el a reușit salvarea de la retrogradare, accederea

mai apoi în play-off. Gândiți-vă că în momentul în care a început sezonul trecut, cel cu calificare în play-off, după trei etape eram pe ultimul loc, fără nicio victorie. A mai fost perioadă cu cinci înfrângeri consecutive, au fost perioade cu multe egaluri, dar jocul echipei ne-a dat încredere și nu s-a pus niciun moment problema schimbării antrenorului. Vreau să menționez ceva, de aceeași încredere s-a bucurat și Bogdan Andone, cu care am început proiectul la FC Voluntari.

6 *Aveți multă experiență în fotbalul românesc, credeți că există o rețetă a succesului?*

Nu cred că există rețetă. Există pasiune, există muncă, există devotament și, să nu uităm, corectitudine. Eu cred că echipa noastră se vede dinafară ca o echipă corectă, ca o echipă care nu intră în niciun fel de joc de culise, o echipă care nu a primit nimic gratuit. Tot ce a obținut, a obținut prin munca jucătorilor, a antrenorilor și a tuturor celor care lucrează la FC Voluntari.

7 *În ultima etapă, evoluți cu gândul la victorie pentru a spera că veți putea juca acasă barajul de Conference League. Chindia este într-o situație dramatică, vrea să câștige pentru a scăpa*

de retrogradarea directă. Cum vedeți acest meci?

FC Voluntari își propune să câștige orice meci, indiferent că este amical sau oficial. Noi nu ne propunem să câștigăm meciul de la Târgoviște ca să jucăm acasă barajul. Vrem să câștigăm meciul cu Chindia pentru o cât mai bună clasare la finalul competiției. Și pentru că această mentalitate o au jucătorii, staff-ul, o avem toți cei de aici, de la FC Voluntari. Nu mă gândesc să jucăm acasă sau în deplasare barajul. Eu vreau să jucăm fotbal de calitate, să câștigăm și să ne întoarcem acasă bucuroși!

SUPERLIGA

POWERED BY SUPERBET

CRONICĂ

Sorin Câțu, opere complete (III)

realizată de **Marius Mitran**

În campania din '82-'83, Câțu a fost titular doar cu Fiorentina și Shamrock Rovers, la Craiova, a marcat cu amândouă. În rest n-a prea jucat. Câteva minute colo, alte câteva dincolo... Dar atunci, cu Fiorentina, a făcut o fază senzațională la gol și alta șocantă, la 0-1. Pentru italieni marcase Daniel Bertoni, la ultima fază din prima repriză, cu capul la un corner, Lung ieșise complet aiurea. Eram, probabil ca toți, complet deznădăjduit când a început repriza a doua. Italienii impuneau, eleganți, duri, preciși în tot ce făceau. Ei, și așa duri și preciși, mai aveau și 1-0, returul la ei... În vara aia cedaseră titlul în fața lui Juve la un punct diferență, pierduseră doar două meciuri tot campionatul, primiseră 17 goluri în 30 de etape, tot în vara aia Italia luase titlul mondial, Passarella, căpitanul Argentinei și Bertoni îl aveau de patru ani deja... Ei, apropo de faza-șoc. La 1-0 pentru ei, Câțu atacă undeva pe partea noastră stângă și, repliat, în fața lui apare Bertoni. Care ne înscrisese, ceva mai devreme. Care nu doar atât, mai era și campion mondial, după o finală Argentina – Olanda în care el

și Kempes dăduseră golurile titlului. Care, jucător fiind la Independiente Buenos Aires, cucerise patru Copa Libertadores, între 1972 și 1975, la ultima finală, în baraj, marcase golul decisiv. Deci Câțu se pomenește în față cu Bertoni. Argentinianul tatonează și apoi se aruncă, brusc, în întâmpinare. Câțu, un pic surprins, îi trece mingea printre picioare și se oprește. (Ah, ce mă putea enerva chestia asta a lui, că după ce trecea de un adversar nu câștiga teren. Bine ziceau unii că e lent!) Bertoni, umilit, revine și încearcă încă o dată interceptția. Distrat, Câțu pare și mai surprins de atac și îi trece iar mingea printre picioare. Atât. Apoi Ungureanu a făcut 1-1, Craiova a mai avut două bare, iar Câțu și Balaci au înscris pentru 3-1.

... Cel mai mult, cel mai tare, cel mai frumos, ba nu, cel mai definitiv pentru Sorin nu este însă golul cu italienii. Nici cel cu Betis, nici cele cu Olympiakos. Poate nici măcar cele 4 (patru!) marcate Stelei într-un meci din '83 fabulos, când Duckadam, Belodedici, Florin Marin, Tudorel Stoica se transformaseră în subiecte de tortură. Noi, cei 40.000 din tribune, râdeam. Pentru că era jocul lui Sorin.

Golul meu și al lui (al meu e mai mult decât al lui, fiindcă eram în tribună cu tata și fiindcă aveam doar 16 ani) e cel din partida Dinamo – Universitatea, din penultima (cred) etapă din 1983. 18 iunie, ca la Waterloo. Plouase. Dinamo avea 1-0, era ca și campioană, meciul curgea spre sfârșit, ăia strigau în tribune „hei, hei, Di-na-mo! hei, hei, Di-na-mo!”, galeria Craiovei tăcea de ceva vreme. Cântase până atunci minunat, dar acum se opri, n-o ajuta nici finalul ăsta în care parcă Știința nu mai avea forță de nimic. Minutul 89, 90. Augustin se plimbă elegant cu balonul în față

propriului careu și-i pasează, un pic prea tare, înapoi, lui Stănescu, parcă. Uitat în teritoriile ocupate chiar de-ai lui, Negrilă ajunge primul la minge, trage, Moraru respinge la vreo 14 metri, Cârțu e mai rapid ca Ion Marin, preia scurt și e față-n față cu Moraru, cabrat, gata de orice reacție. Dar Sorin nu e gata de orice execuție, ci are un răspuns, poate la faptul că Dinamo luase cum luase acel titlu, în cel mai bun sezon din istorie al celei mai mari echipe românești din istorie. Cârțu înțeapă ușor mingea, cu șpițul, liftat un pic. Balonul pleacă încet prin aer, aproape fără să se înalțe, iar Sorin se întoarce cu spatele, fără să mai aștepte să vadă ce se întâmplă. Urmarea e că mingea aterizează la un metru în fața liniei și pare a se opri în noroi. Moraru se întoarce fulgerător și plonjează, Stănescu și Ion Marin se aruncă să „scoată”. Toți trei însă se prăbușesc în mazăga aia, în timp ce mingea trece lent, foarte lent, linia porții. Și se oprește la 20 de centimetri, dincolo. Atunci, Cârțu întoarce capul,

vede și se duce rânzând spre ai lui: Dinamo – Craiova 1-1.

... Peste fix o săptămână, etapa de acasă, cu Steaua. 5-2. Patru goluri Cârțu, v-am amintit deja meciul. (În tur fusese 3-1 pentru Craiova în Ghencea.) Sorin ratează un penalty. Așa cum a ratat și două titluri de golgheter, la un gol. O dată în fața lui Iordănescu, altă dată în fața lui Grosu, cred.

... Să închei. În 1985, când marea echipă a Stelei pleca pe drumul la capătul căruia, primăvara următoare, avea să se afle Sevilla sau, mă rog, Barcelona, Craiova joacă finala de Cupă cu aproape aceiași băieți care vor lua Cupa Campionilor. Cu două săptămâni înainte de finală, la Craiova, Universitatea îi dă iar un 5-2 fabulos Stelei. Atunci, Cămătaru e omul meciului, dar acum, în finală, e accidentat. La fel și Ungureanu, joacă Marin Matei în locul lui, un puști de la Electroputere. Nu e nici Țicleanu, nici

Balaci. Nu mai e nici Zoli Crișan, nici Donose, nici Beldeanu. Și, din minutul 10, Lăcătuș face 1-0.

65.000 de oameni, pe „23 August”. Jumătate olteni. Dar Craiova e cu Mănăilă, cu Băcu, cu Adrian Popescu, cu Matei ăla (ținea la Lăcătuș), cu Săndoi care are 20 de ani doar... Iar Ștefănescu 34... Rezistăm însă. În minutul 66 este eliminat Irimescu, aiurea. (La pauză am citit un capitol din „Patul lui Procust”, asta țin minte. Încercam să mă liniștesc, să nu caut să-mi fac speranțe, Steaua juca formidabil. Îmi luasem cartea la mine pentru că mă dusesem cu trei ore înainte, să prind loc. Și îmi și plăcea. Abia terminasem „Concert din muzică de Bach” a Hortensiei Papadat, târâș, pe genunchi, înghesuit prin „49”, autobuzul care mă ducea la Otopeni, fusese groaznic de citit cartea aia... Groaznic! Dar eram olimpic la română, la anul dădeam la Filologie, trebuia. Trebuia! Camil însă, chiar și-n soarele de pe stadion, era o plăcere care te putea face să crezi. Sau să uiți.)

Ei, și după eliminarea lui Irimescu, la vreo două minute, Cârțu primește de la Băcu, un soi de „un-doi”, un balon la

vreo 30 de metri. În față, în linie, Iovan, Bumbescu, colegul lui de la Leeds, Belodedici. Tudorel Stoica și Bölöni ies în întâmpinare... Mă uit distrat la fază. Ce se poate întâmpla? Pe unde să treci? Cu un minut în urmă ieșise și Geolgău, ca să intre Săndoi, să acopere apărarea rămasă fără Iribar. Ce dracu' să mai faci, deci? Să tragi? Dar de la 30 de metri la noi trăgea doar Iribar. Sau Beldeanu, care nu mai sunt... Sau, poate, Ungureanu..., dar Sorin, niciodată. El intra cu mingea în poartă, nu altfel. Așa că, în chiar secunda în care primește de la Băcu, Sorin ridică privirea și trage fulgerător. Vinclu! Duckadam nici nu clipește. E 1-1 și 30.000 de olteni explodează.

... Craiova pierde finala, Tilihoi e și el eliminat, Pițurcă dă golul victoriei, dar nu despre asta vorbim. Peste un an și jumătate, Cârțu va pleca la Electro, antrenor-jucător, apoi se va întoarce la Știința. Știți povestea. Toamna lui '89. Victoria – Dinamo – Steaua. Eventul în '91. Dar despre antrenor, altă dată, altundeva.

Cum vă spuneam, Cârțu te lăsa să râzi. Atât.

THE MOST VERSATILE AND PRECISE DATA

InStat'

- ▶ Soluții statistice și analitice pentru antrenori, jucători, scouteri, directori sportivi, ligi profesionale, cluburi, federații
- ▶ Platforma online InStat Scout cu video ale meciurilor
- ▶ Rapoarte pentru meciurile proprii și echipele adverse
- ▶ Rapoarte cu parametrii fizici ai jucătorilor
- ▶ Servicii filmare și transmisiune online competiții sportive

**FOTBAL
BASCHET
FUTSAL
INSTAT TV**

x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x
x x x x x x x x

instatsport.com

Pentru demo sau ofertă
ne puteți contacta la:
vitalie.ciorici@instatsport.com
+40 759 100 011

CLEVERMEDIA

NETWORK

LOOKSPORT

LOOKSPORT 2

LOOKSPORT 3

LOOKPLUS

AGROTV

PROFIT.ro

LOOKMEDICA